

LACRVMÆ
SVPER PRÆPROPERO,
ET TRISTI, SED

ô felici FATO

ILLVSTRISSI-
MI, CELSISSIMI QVE
P. AC DOMINI, DN. FRIDERICI
VVILHELMI, DVCIS SAXONIAE, LAND-
GRAVII THVRINGIAE, MARCHIO-
nis Misniae, &c. Dignis P P. virtutibus
verè incomparabilis:

QVO

ANNO cIo. Io. cII. VII. IVLII H. noct. XI. VITA FVIT
magno suorum, magno Procerum, magno subditorum
omnium luctu, & desiderio placidissimè
defunctus:

CHRISTIANÆ COMMISERATIO-
NIS DECLARANDAE CAVSSA
IN P. LVCTV

A
SCHOLA GOTTHANA
misse.

ANNO M. D. C. II.

Erphordiae excusa Typis Pistorianis.

OPTIME LECTOR,

Nemo nostrum est, qui hujus non fuerit
HEROIS, D. FRIDERICI
VVILHELMII, o Principem! o Dis-
cem! beneficō NVMINE, in inclytā
SALANA, aliquandiu usus, idq; ex-
pertus hic in nostra Bibliotheca. Nec esse
jam debet, qui, quod carendum tanto BO-
NO, quo sacra, quo profana, quo publica,
quo privata, quo capiebantur, teneban-
turq; omnia, non lugeat. Tu, OPTIME
LECTOR, nobiscum dole; simul & illud
Aeschyli in Theb. vers. 578. cogita.

Ὁ καὶ δὴ ἐστὶν ἄριστος βελόνης

Hos verò quomodo melius, quàm per Bo-
num ejusmodi Principem, & Ma-
gistratum? Vale.

S. Rector.

SIC

I.

Se FRIDERICE WILHELME cadis? cadis
in clypeo PRINCEPS?

Sanguine sic DIVUM Dux oriunde cadis?
Triste RUINA malum! quid enim non usq; BO-
NORUM

Damnat in exitium triste RUINA malum?

Cum BELLATOR atrox FRIDERICUS, & acer in armis

HEROS hoc primus nomine SAXO cadit:

Mars clypeum, Bellona tubas, Victoria Laurum,

Armaq; sub fossis deposuere cohors.

MUNIFICI cum laude potens FRIDERICUS & alter

HEROS hoc pariter nomine SAXO cadit:

Vestibus incinctæ CHARITES, de marmore vultu

Velatô, exequias Manibus ille putes:

Tristitia Euphrosine, squalore Aglaia sordet,

Usq; Thalia adeo tetricitate gemit.

Irene, atque Dice Divæ, & Sapientia victrix

Fortunæ, extorres sunt per inane loco;

Tertius ut FRIDERICUS obit, SAPIENTIS honore,

Quem sollers animus clara sub astra tulit.

Cum FRIDERICUS avus, quo non CONSTANTIOR alter

HEROS hoc quartus nomine SAXO cadit:

Qui tum non planctus, quæ non effusa sub ortis

Fletibus, ac lacrymis flumina, & unda fuit?

Ilum vidisses, Unstrum, Geramq; Salamq;

Gurgite spumanti fletibus ire suo:

Occidit heu! PIETAS, & RELIGIONIS Achilles,

Quem ferrum, quem vis nulla domare potest.

Huic similem HEROI non secula cuncta tulerunt,

Huic similem HEROI secula nulla ferent.

A 3

Cum

Cum FRIDERICE WILHELME cadis; cadis inclyte Princeps;
 Sanguine cum DIVUM Dux oriunde cadis:
MARS, ASTRÆA, CHARIS, SAPIENTIA, RELIGIOQUE
UNI FATA OMNES deproperata dolent,
Vis MARTIS, CHARITUM Dux, & SAPIENTIÆ ocellus
ASTRÆÆ pater, & RELIGIONIS obit.
Heu FRIDERICE WILHELME cadis! cadis inclyte Princeps,
 Sanguine DIVORUM Dux oriunde cadis!
 Te Sala, te Gera, & simul Ilmus, & Unster, & Albis,
 Et Moldus lacrymis flumina adaucta, gemunt:
 Ille salus, requies nostris ille unica ripis,
 Aureolus RUTÆ furculus ille jacet!
RUTA gerens regum natos è sanguine FLORES
 E quibus HEROES tot sibi ferta petunt.
 Lanificæ cohibete manus, & parcite RUTÆ
 FLORIBUS ô teneris parcite adusq; DEÆ!
 Sub quâ tot passim densant umbracula vitæ
 Urbes, tot populi divite pace vigent.
Heu FRIDERICE WILHELME cadis! cadis inclyte Princeps!
 Sanguine DIVORUM Dux oriunde cadis!
 Te domus AUSTRIADUM DIVORUM summa potestas,
 SEPTEM-teq; VIRUM curia sancta dolet:
 Tenè decus nostrum; nostrinè amittimus orbis
 Solem? quæ nubes tristat opaca diem?
Heu FRIDERICE WILHELME cadis! cadis inclyte Princeps!
 Sanguine DIVORUM Dux oriunde cadis!
 Te gemit Aula; gemunt Urbes; Templâ intima lugent:
 Pulpita Mularum fletibus ora rigant:
Heu Dux, heu Princeps, heu blando mitior HEROS
 Patre, rati dubiæ portus, & aurajaces.
 Te FRIDERICE WILHELME vocat, vocat inclyte Princeps!
 Sanguine DIVORUM Dux oriunde vocat
CONJUNX: Heu nostro FRIDERICE WILHELME WIL-
 Præpropero amplexu quæ fera Parca rapit? (HELME
 Te

Te FRIDERICE WILHELME vocat; vocat inclyte Princeps
 Sanguine **DIVORUM** Dux oriunde vocat
 Inclyta Progenies; quæ vis, **PATER** optime, quæ vis
 Nos teneros animos te viduare potest?
 Sic **FRIDERICE WILHELME** gemit, gemit inclyte Princeps,
 Sanguine **DIVORUM** Dux oriunde gemit
CONJUNX, Progenies, omnis tibi subdita tellus;
 Si qua levare queat **FATA** querella sibi.
 Sed tu, **MAGNE PATER**, noviter **SOL** addite cælo,
 Salve: hîc florebit laus tua, nomen, honos:
 Donec in occasum roseo volventur ab ortu
 Sidera: Donec aquis Phocidos unda fluet.

A
M. Andrea VVilckio Rectore

II.

DVM **FRIDERICVS** obit **VVILHELMVS**, & aurea templa
 Cæli cælituum **REGE** vocante subit,
 Fundamenta labant patria, quatiturq; (dolendum!)
 Terra ruinosò terra tremore minax:
 Fortè rogas causam? longè ne querito causam,
SAXONIÆ stabat firma columna **DOMVS**,
 Cujus sub tectò, fidâ cujusq; sub umbrâ
 Musæ securæ delituere loco,
 Fulsit Relligio, viguit Themis, omnis honestâ
 Sancta fuit ratio, risit & omne bonum.
 Hæc collapsa gravi minitatur clade ruinam,
 Portenditq; malum civibus orbis atrox.
 Omnibus ordinibus nam Princeps fidus asylum est,
 Orbis munimen, præsidiumq; potens,
 Quo quocung; modo amoto quid terra, quid orbis
 Salvum? quid mundi regnaq; sospes habent?

A 3

Singula

Singula, dum vixit, noster fuit inclytus HEROS,
 Principis & virtus solis ad instar erat.
 Cetera qui velut moderatur lumina mundi,
 Naturaq; regit se variantis opus.
 Cos sicis sapientia in amplis fervida rebus
 Pro grege sudavit lege parensq; sacrâ,
 Flos ævi, Phœnix Regumq; Ducumq; piorum,
 Quos tulit haud raros Saxonie ampla Domus.
 Hinc & divisum cum tanto Principe regnum,
 Ius & idem voluit Numen habere poli.
 Quo fasces, pietatis & amula sceptrâ tenente,
 Iustitia, alma fides, religioq; stetit,
 Quem quia subtraxit nostris obtutibus atrox,
 Nesciaq; egregijs parcere Parca viris;
 Flemus & heu ingens dolor imis ossibus ardet,
 Et tantum gemimus juris habere Deam.
 Siccine tu totus (infandum!) immissa per artus
 Abrumpis nostri stamina lenta DVGIS?
 Corporis atq; animæ firmum ausa resolvere nexum
 Turbas dilecti jura sodalitiij?
 Et fratrem fratris cari complexibus aufers,
 Prolem indulgentis brachiolisq; patris?
 Et quæ meta mali? Thalami per jura revinctas
 Distrabis illustres vulnere quanto animas?
 Et REGVM de stirpe, DVCV M de sanguine natam
 Matrem orbis patriæ REG E, suog; Viro,
 Imperij Proceres, orbis clarosq; Dynastas
 Flore ævi privas, delitijsq; animi,
 Musas Mæcenate, & Asylo Religionem
 Tempa decore suo, legeq; jura fori.
 Subdita membra piò patre, desertosq; clientes
 Spe patrociniij, quid Dea dira furis?
 Hoc ob triste malum, hoc ob ineluctabile damnum
 En patria lacrymas angulus omnis habet,

Luce

Lugēt & omnē suo quod more, modōq; dolore
Natura instituit, quod lacrymare iubet.
Ex quo namq; cadis PRINCEPS FRIDERICE WILHELMO
Flos, Thuringiaci lux & amœna soli.
Omnia nigrescunt tenebris, quod amabile terra
Delitium patriæ sustulit una dies;
Natura in fletum sese quoq; solvere visa est,
Vndiq; tot signis prodigiosa malis;
Ingemuit cœlum, diffulsit & ignibus æther,
Mugijt & tellus, fleuit & unda maris,
Fleuerunt fontes & conscia flumina terra,
Quæ maris undisoni vasta vorago vorat.
Nempe Nicer cum Rheno, tuq; binominis Ister
Tanti luxisti tristia fata DVCS,
Sed vos cum primis Sala spumifer, Vnster & Albis
Roratis fletu jam patrii arva soli.
Arboreum sileamne genus, florumq; dolores,
Suspicer heu saxis irriguisse magis?
Flere dolor vetuit, perit herbis illico parvis
Humor, & in lacrymas copia nulla manet;
Pro lacrymis mors ipsa fuit, pietatis amorem
Siccâ MAGNANIMO morte probare DVCS
Aruit auditô tam tristi funere Laurus
RUTA virens visa est peneq; velle mori.
Quæ sed RUTA sui Domini sic languit ictu
Funesto, ut propè idem mortis adiret iter?
Vsu multiplici quæ claris emula rebus
SAXONICAE stirpis gloria magna manet,
Cujus & exornat clypeos, gentisq; tuetur
Magnanimos titulos, sanguinis atq; decus,
Regibus Imperij longo numeroq; coactis
Hæc rutilat gladio conspicienda rubro.
Hæc fuit è radice virens heu surculus iste,
Quem maestâ stemus triste strepente lyrâ.

O quam

O quantâ emicuit Virtute, ubi murice splendens
 Sustinuit claros Ensiferi ille vices?
 Hujus ob interitum mæret jam tota propago,
 Hancq; dolet stirpi gloriam abesse sua.
 Collecti coeunt, quos Gratia NVMINIS ampla
 Hâc è stirpe cupit luce frui superâ,
 Hinc illinc patrui, quorum super aethera nota
 Fama, replet rutuli solis utraq; domum.
 Conveniunt inquam, & fatum miserantur iniquum
 Heu patrui, & placant voce precante DEVM.
 Addit se sociam Procerum speciosa corona,
 Pax & Relligio, Turba novena, Themis.
 Matronæ illustres & pullâ veste puellæ
 Stant mæstæ, atq; altum pectore vulnus alunt.
 Omnes ore fremunt unô, spes occidit omnis,
 Estq; absunta salus, heu jacet omne bonum!
 O quæ te nostri subducunt usibus ævi
 Crimina? quæ lesi Numinis ira rapit?
 Quæ Dux inclyte, quæ Princeps FRIDERICE WVILHELME
 Est tam præcipitis causa maligna mali?
 Funere tam properò talin' te tempore obire,
 Quando tuam unius poscimus indigi opem?
 Nectibi noster Amor subijt, nec tristia fata,
 Non nisi consilijs quæ relevanda tuis?
 Clara per Europam tua fama, per oppida & urbes
 Nota, tui numerus nec meriti ullus erat.
 Nulla tuum porro, nulla, inquam, secla silebunt
 Nomen, & Heroi conscia facta animi.
 Fama tui, Virtusq; recursans emula nulli
 Te DVX æternâ laude serene vehet.
 Mortuus & visus multis, revirescere in horam
 Incipiens, vives tempus in omne tuis.
 Salve noster Amor, salve, Dux inclyte, salve,
 Otia qui fixæ plena quietis agis.

Amplius

*Amplius haud etenim subjectus es ictibus ullis,
Nos quibus in terris sors inimica premit.
Sed tibi parta quies, Paradisi & amœna Voluptas,
Nos dolor, atq; angor, nos gravat omne malum.
Salve per CHRISTVM sortite palatia cœli,
Regnaq; mutari nescia regna poli.
Non si vel totus fieret tibi subditus orbis,
Magnaq; Alexandri cederet aula tibi,
Iam cuperes revocare gradum, atq; revisere terras,
Præstant terrenis cœlica mille modis.
Quid non laudis in hoc mundo, aut non gloria habebas?
At tibi nunc quanti? pensi, ais, haud habeo.
Ergò duntaxat rident tibi præmia cœli,
Et CHRISTI meritò gratia parta juvat?
Hæc juvat, illa placent, ais: Omnia fumus & umbra
Sunt humana: Poli gloria sola manet,
Duntaxat mortalibus immortalia cœlum
Spondet, in æternos vivere datq; dies.
Fortunate HEROS salve FRIDERICE WILHELME,
Et placidâ in CHRISTI mente quiesce sinu.
Inclyte salve HEROS vitæ sortite coronam,
Tristia & hâc vitæ damna repende tuæ.*

A

*M. Bernharo Glasero,
Correctore.*

B

Sicut

III.

Sicut ubi abruptus collisis nubibus ignis
 Crebrius ingeminans celeri impete tecta petivit
 Templi, marmoreas domini vel divitis aedes,
 Horrificisq; locum implevit fulgoribus omnem;
 Stant circum pueri, & pavida longo ordine matres,
 Questibus & caelos onerant, mæstusq; per omnes
 It gemitus; longo post tempore corda residunt:
 Non secus attoniti FRIDERICE VVILHELME stupemus,
 Lumine adempto, animam moribundo corpore fundens
 Dum petis aetherij stellantia regna theatri,
 Dum vix respicimus, dum vesi Te aetheris aura
 Incolumem, heu! vano delusi errore, putamus.
 Heu Dux magne cadis, cadis optime maxime Princeps!
 Et cadis, ingreditur plenis dum passibus Ate,
 Dum furibunda crepat passim bella horrida Enyo,
 Terribiles animos acuens, irasq; manusq;
 Pannonis ora jacet jaculis confossa Getarum:
 Belgica terribili tremit horrida terra tumultus
 Æratas acies & Suecus in agmina cogit,
 Cladem alij, exitiumq; ferens, populisq; ruinas.
 Quin & vicina disruptis legibus urbes
 Inter se arma ferunt, perimunt, pereuntq; vicissim.

Hic

Hic FRIDERICE WILHELME tuis Respublica curis
Consilioq; tuo (sed frustra!) postulat uti.

Heu Dux magne cadis, cadis optime maxime Princeps!

Atq; cadis, nostros populat dum lurida agellos
Tempestas, grandoq; leves terit horrida culmos,
Spemq; anni una dies aufert, tot amara labores.

Caelum ipsum, & rapidi praesagi fulminis ignes
Portendere tuum, PRINCEPS Celsissime, fatum.

Nam velut antiquum vellet Natura relabi

In chaos, informemq; globum; caliginis atra

Omnia sic tenebris nigrescere! Juro JEHOVAM,

Me tantas vidisse minas non atheris unquam.

Proh caeli sensus, sortes, arcanaq; jura,

Sensibus a nostris quanto discrimine distant,

Juribus humanis quantum secreta recedunt!

Heu Dux magne cadis, cadis optime maxime Princeps!

Aurea te caelo PIETAS, tutissima Virtus,

Infert, ac medios inter locat inclyta Divos.

A Pietate fluit puris Benedictio rivis:

A Pietate fluunt liquida scaturigine Honores:

Consilium Pietas, ceu regula justa, gubernat:

Suggerit auxilium Pietas, res quando labascunt.

Exodium Pietas, Pietas sit & alpha negoti,

Prosperiter quascunq; tuas vis progredi opellas.

Tetua te PIETAS, Dux magne, per omnia tutum
Præstitit, hac summis mactavit honoribus; hac &
Ad latera Augusti posuit te dia RUDOLPHI.
Hæc tumulo adsistens, flet lamentabile lethum
O Dux magne tuum mæstissimas; Paxq; Fidesq;
Addunt se comites, placido & clementia vultu.
Et Pietas lessum faciens: Ter Maxime Princeps,
Inquit, in hac tumbam quem Mors truculenta recondit,
Sit precor o tibi sit requies æterna sepulto!
Tu poteras lapsos revocare in pristina mores:
Tu poteras hominum cæcas de cordibus umbras
Pellere luciflua face Religionis a vite.
Quam panè exiguis volitans exorta favillis
Flamma serenato cælo caput extulit altum,
Regnavitq; oras latè bacchata per omnes!
Tu poteras solus tantam restinguere flammam,
Et pietatè tua serpente[m] excindere pestem.
Ista tenebris equum per Termanus impia pulsa
Exulat, externis habitaculq; poscit in oris.
Per te mansit honos mihi sartus tectus, iniquos
Contra astus, furias, fraudem & molimina Avernis,
Ceu saxo in solidum turris constructa vetusto
Stat contra, & fluctus objectu frangit aquarum.
Nunc mea, tecta situ, Virtus elanguit omnis,

Jamq;

Jamq̄, mihi videor planè de spectâ jacere,
Ceupuer in cunis, quem somnus nocte reliquit
Panè intempesta, pia blandimenta deesse
Cum sibi nutricis videt, omnia complet acuto
Vagitu, & lactis sibi debita munera poscit.
Parvula vel qualis blando devincta sopore
Filia, quam pater in solis fors nescius arvis,
Imminuente die rediens sub tecta reliquit;
Excitata mox circumfert lumina hiantia, nusquam
Usurpat comites oculis, sentit ve sonorem,
Sed loca sola videt per fusa timore, viq̄,
Nescia, flens curis animum mordetur amaris.
Heu Dux inclyte abis, nostras spes morte q̄, fallis!
Tu decus omne meum, mea sola atq̄, una voluptas;
Te migrante, simul cæli cava nubia tranans
Humanis dicam rebus Vale; pœnitet hujus
Fecis; & heu quam nunc tenebris involvor obortis!
Genua labant, animaq̄, foras vis quassa recessit.

Plura quidem voluit Pietas, sed faucibus hæsit
Interclusa loquela. Tuo Optime Maxime Princeps
Sic turbata fuit tristi, infastoq̄, sepulchro.
Sindonis induvijs nigrae CLEMENTIA te flet
Te Xerampelina luget CONCORDIA veste,
Te PAX nupta comas taxo pullaq̄, cupresso,

B 3

Te

Te bona SIMPLICITAS feralem induta lacernam,
Te PROBITAS, te sancta FIDES pullata gemiscit.

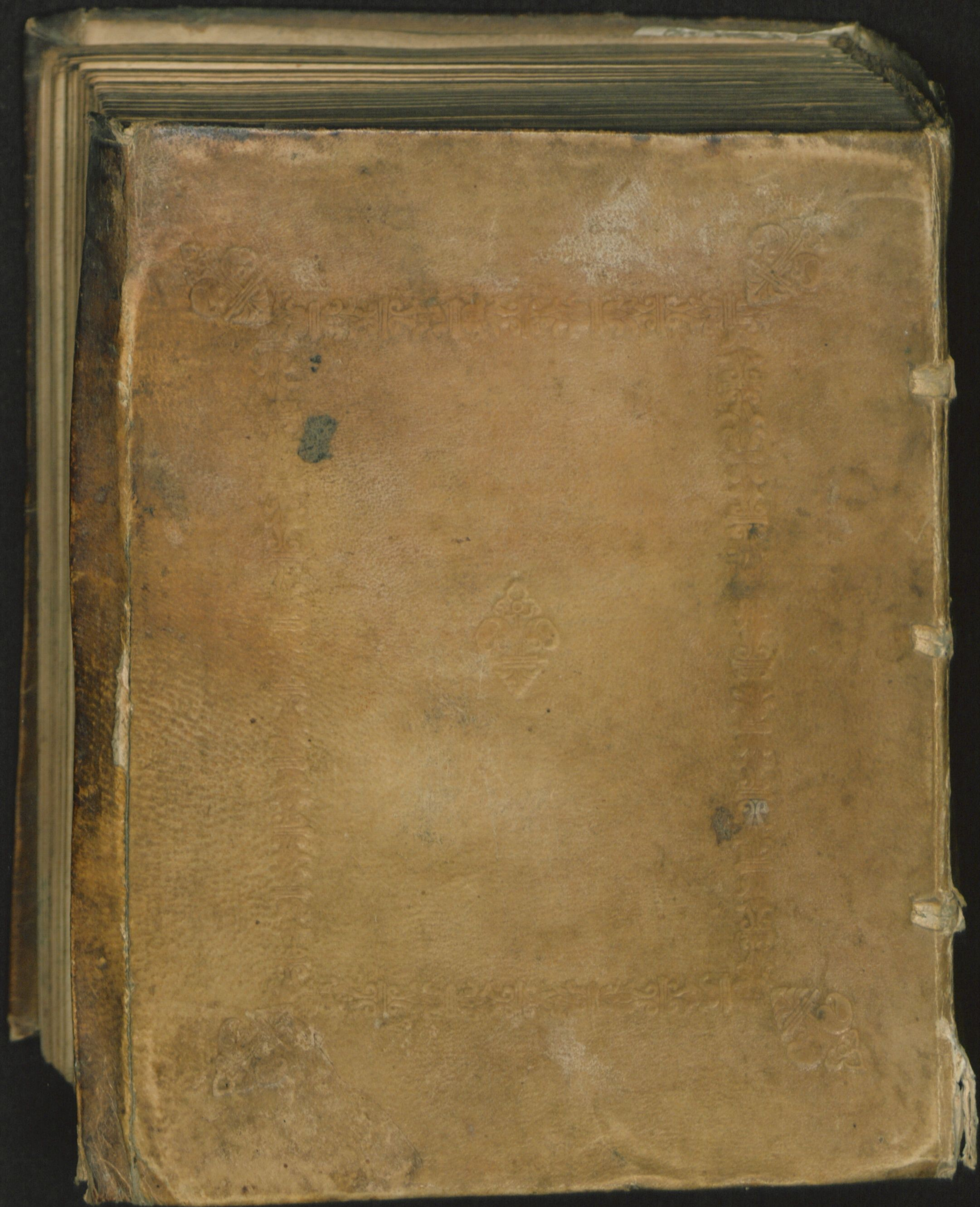
His cum participant luctus juvenesq; senesq;
Oppida flent, cives flent, flet paupercula terra
Progenies; silva flent, saxa madore liquecunt.
Flet Caesar, te flet turbati Caesaris AULA,
Grandibus humectant lacrimis sua lumina RUTA;
MISNIA flet, flet Saxonis ora, flet inclyta FRANCIS;
Simplicitatis amans fletu THURINGIA inundat.
Et nos horrifico cines factum te propè busto
Insatiabiliter deflebimus, eternumq;
Nulla dies nobis mœrorem è pectore demet.
Interea salve FRIDERICE WILHELME sub umbra
Marmoris, æternum salve Dux Magne, Valeq;.

Vulnus at hoc, JOVAE quod dextra inflixit, iniquo
Ne Dux JANE feras animo, mitissime Princeps.
Quod factum à Domino est, placide toleretur oportet!
Ille TIBI in Pylios clementer proferat annos
Corpore cum sano vitam, Dux inclyte salve,

A
M. Iohanne VVeitziö, P. L.
Schola ejusdem Collegâ.

LA C
 SVPER PR
 ET TRIS

ILLVS
 MI, CELS
 P. AC DOMINI
 VVILHELMI, DVC
 GRAVII THVR
 nis Misniae, &c.
 verè in

ANNO cIo. Io. cII. VI
 magno suorum, magno
 omnium luctu, &
 de

CHRISTIANÆ
 NIS DECLAR
 IN

SCHOLA

ANN
 Erphordix exc

